

בבית הדין בפתח תקווה

ט' בניסן תשע"ז

5 באפריל 2017

תיק מס' 76075

פסק דין 76075

בס"ד

פסק דין

בעניין שבין:

התובעת -

אגודת שיתופית

הישוב מ'

הנתבע -

מר דוד

תושב הישוב

א. רקע ועובדות מוסכמות

במהלך שנת 2011 החל תהליך מכירה של מספר אשקוביות בישוב מ', על ידי אגודה שיתופית מ' (להלן "התובעת"). אשקובית אחת הייתה בבעלות האגודה השיתופית, וכמה אשקוביות נוספות היו בבעלות החטיבה להתיישבות (להלן "החטיבה"). מחיר אשקובית שבבעלות התובעת עמד על סכום של 130,000 ש"ח, בעוד שמחיר האשקוביות שבבעלות החטיבה עמד על 114,000 ש"ח. מאחר והיו מספר רוכשים, הוחלט לקיים הגרלה ביניהם, על ידה יוכרע למי תינתן כל אשקובית. ההגרלה התקיימה בנוכחות שניים מחברי המזכירות והוגרלו בה שלוש האשקוביות. אחר ההגרלה, בתאריך 11/5/11 נשלח מכתב לאחד מהזוכים, מר דוד (להלן "הנתבע") ולבני משפחתו ובו התובעת מבשרת להם על זכייתם באשקובית המצוייה בבעלות החטיבה. במכתב זו פורטו מספר דרישות להשלמת הליך המכירה. באחד הסעיפים נדרש הנתבע לשלם סכום של 16,000 ₪ לתובעת, בנוסף ל-114,000 ₪ שישולמו לחטיבה לצורך רכישת האשקובית. בהמשך המכתב הוסבר שהמחיר הכולל אותו יידרש הנתבע לשלם בכל מקרה, לא יעלה על 130,000 ₪. כלומר, אם החטיבה תדרוש הצמדה לסכום הנדרש, בהתאם לכך יקוּזו סכום זה מסך ה-16,000 ₪. בישיבת בית הדין הסביר נציג התובעת שהדרישה לתשלום זה מצד התובעת נבעה מרצונה להשוות את מחיר האשקוביות שבבעלות החטיבה למחיר האשקוביות שבבעלות התובעת. בתאריך 19/12/12 נערך הסכם רכישה בין החטיבה לנתבע ואשתו ובו סוכם שמחיר הרכישה יעמוד על 119,213 ₪. הנתבע העביר לידי החטיבה את מלוא הסכום הנדרש ותהליך הרכישה מול החטיבה הושלם.

התובעת דרשה מהנתבע לשלם את ההפרש שבין הסכום אותו שילם לחטיבה להתיישבות לסך 130,000 ₪, כפי שדרשה במכתב שהוזכר לעיל, אולם הנתבע מסרב לשלם תשלום זה. לבירור עניין זה הם הגיעו לבית הדין.

ב. טענות התובעת

דרישת התשלום הייתה ידועה ומפורסמת לרבים וכן למשתתפים בהגרלה. אם מלכתחילה הייתה התובעת יודעת שהנתבע אינו מתכוין לשלם תשלום זה, התובעת לא הייתה מאפשרת לו לגשת להגרלה.

סכום התביעה: ההפרש בין סכום הרכישה לסך - 130,000 ₪ סך הכל: 10,787 ₪.

ג. טענות הנתבע

עמוד 1 מתוך 7

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 Jerusalem P.O.B 8178 Brurya St. Main Office:

טל' 02-5371485 Tel פקס 02-5379626 Fax www.eretzhemdah.org 8178 ירושלים 91080 Jerusalem P.O.B 8178 Brurya St. Main Office: 2 Brurya St. P.O.B 8178 Jerusalem 91080
beitdin@eretzhemdah.org ע"ר מס' 580120780

פסק דין 76075

בבית הדין בפתח תקווה

1. לא היה ידוע לנתבע מראש שמי שיזכה בהגרלה באחת משתי האשקוביות שבבעלות החטיבה, יחוייב להשלים סכום של 16,000 ₪ לידי התובעת. הדבר לא נכתב ולא נאמר לו. עניין זה נודע לו בפעם הראשונה לאחר ההגרלה באמצעות המכתב ששלחה התובעת, שהוזכר לעיל.
 2. מבירור שהוא עשה, הוא שמע שנתון זה לא היה ידוע גם למשפחות האחרות שהשתתפו בהגרלה.
 3. בפועל אחת מהמשפחות שרכשה אשקובית של התובעת, שילמה לבסוף, פחות מהתשלום ששילם הנתבע לחטיבה להתיישבות. כך שבכל מקרה טענת הישוב להשוואת מחירים אינה רלוונטית.
 4. הנתבע פנה לחטיבה בשאלה, האם עליו להעביר את הסכום האמור לתובעת. תשובתה הייתה שהוא אינו מחוייב לשלמו. עוד הוסיפו, שבקשת התובעת אינה חוקית, שכן הבעלות על האשקובית מצוייה אך ורק בידי החטיבה. רק לאחר בירור זה, חתם הנתבע על חוזה הרכישה מול החטיבה. גם במהלך החתימה מול החטיבה, הנתבע הציג את דרישת התובעת בפני מר נ' מנהל חטיבת נכסים ואיכלוס בחטיבה. הלה חזר והבהיר כי התובעת אינה רשאית לבקש תשלום עבור מכירת האשקובית.
 5. התובעת אינה הבעלים של האשקובית, והיא לא העניקה שום שירות לנתבע בהקשר לאשקובית זו, ולפיכך אין מקום לתביעתה.
 6. גביית מיסים:
- (א) לא הוכח כי ניתנה לתובעת סמכות מאת המועצה המקומית לגבות מיסים בגין רכישת אשקובית מהחטיבה, ולפיכך סמכותה היא לכל היותר מכוח תקנון האגודה. סמכות האגודה להטיל חיובים היא כשיש להם אחיזה מפורשת בתקנון האגודה. תקנון האגודה קובע כי "כל חבר ישלם לאגודה מיסים והיטלים שיהיו דרושים לאגודה לשם עסקיה". על התובעת להראות כיצד ההיטל דרוש לשם עסקיה. התשלום הנוכחי נדרש להשלמת הפער בין האשקוביות. מטרה זו אינה נכללת בסמכות האגודה לגביית כספים על ידי תקנונה.
- (ב) התובעת, בהיותה משמשת כגוף מוניציפאלי של הישוב, מחוייבת לכללי מנהל תקין המוטלים על רשויות מקומיות. על פי הנקבע בפסיקות בית המשפט, רשויות השלטון תקפדנה הקפדה יתרה בבואן להטיל על האזרחי תשלומי חובה. האפשרות להטיל מס מותנית בקיומם של שני תנאים – 1. קיימת זיקה ישירה בין הצורך במס לתכליתו. 2. הסכומים שייגבו ישמשו לתכלית שלשמה נגבו ולא להעשרת קופת הרשות (אלפסי, מיסוי מוניציפאלי, עמ' 784). התובעת לא הצביעה על מטרה כלכלית ספציפית לצורכי האגודה או לצורכי פיתוח הנוגע לאשקובית שנרכשה, בדרישתה לתשלום. אלא נימקה זאת: "הישוב צריך לדאוג להכנסות שלו, זה לא משנה לאן זה הולך" (פרוטוקול הדיון, עמ' 8, שורה 23). הנמקה זו אינה עומדת בתנאים הבסיסיים המאפשרים גביית מס על ידי הרשות, אלא מהווה במוצהר דרך של היישוב למלא את קופתו, בניגוד לנקבע בחוק ובפסיקה.

פסק דין 76075

בבית הדין בפתח תקווה

ג) השתתף מס שאינו אחיד על כל חברי האגודה יש בו אפליה פסולה. ידוע לנתבע כי לא כל מי שרכשו אשקוביות שהיו בבעלות החטיבה להתיישבות בהזדמנויות אחרות, נדרשו להשלים את הפער בין המחירים.

7. הליך קבלת ההחלטה על השוואת המחירים לא היה ברור ולא היה תקין. ההחלטה הייתה מעורפלת ונוסחה: 'ננסה להשוות בין המחירים'. בנוסף, על פי ההלכה החלטות אלו מחייבות נוכחות כל חברי הוועד והסכמת רב הישוב. לא הוכח שהליך זה נעשה.

8. לא נערך שום הסכם בין התובעת לנתבע בדבר התשלום הנזכר בכתב התביעה.

9. תביעתה של התובעת סותרת לנפסק ברמב"ם (ה' שכירות פ"א, ו) ולשו"ע (ח"מ סי' שז, ה) שאדם אינו רשאי להפיק תועלת כלכלית מנכס שאינו שלו, "כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חברו".

ד. תגובת התובעת לטענות הנתבע

1. הנתבע הודה בסוף הדיון בבית הדין שהוא ידע לאחר קיום ההגדרה ולפני ביצוע העסקה על דרישת התשלום. הוא מעולם לא טען בפני הישוב שהסכום אינו נכון וכי אין בכוונתו לשלמו, והוא מודה שעל דעת כן נכנס לעסקה מול הישוב. שנית, בשיחה עם אחד מחברי המזכירות של התובעת לא התכחש הנתבע לחובו. שלישית, בשיחה טלפונית אחרת, שהיו לה שלושה עדים, אמר הנתבע 'הבטחתי לשלם לא הבטחתי לקיים'.

2. הסמכות לאשר מכירת נכסי החטיבה הנמצאים בישוב עטרת, נתונה לישוב, ובכך גם החטיבה מודה, ואף אישרה זאת ספיציפית לגבי עסקה זו. התשלום הוא עבור הסכמתה לביצוע העסקה.

3. סמכות התובעת להטיל מיסים: הנתבע הביא לראיה את סעיף 68 מתקנון סמכות אגודה שיתופית וועד מקומי, בו נאמר: "כל חבר ישלם לאגודה מיסים והיטלים שיהיו דרושים לאגודה לשם עסקיה". על כך היא משיבה: שכל החלטה שהתקבלה כדין, ונדרשת לצורך הכנסות הישוב היא זו שקובעת מה שדרוש לאגודה לעסקיה.

4. בסעיף 69 של התקנון שהוזכר נכתב: "הוועד יקבע את גובה המיסים וההיטלים והוא רשאי להטילם בשיעורים שונים על החברים". מחיבור שני הסעיפים האחרונים עולה, שבסמכותה של האגודה להחליט להשוות בין מחירי האשקוביות, גם באופן שאינו שיווני, לצורך עסקיה.

5. העובדה שמשפחה אחת שילמה לבסוף פחות על האשקובית, נובעת מהנחה ספיציפית שניתנה לה לאור בקשתה. אך, הנחה זו אין משמעה הורדת מחיר האשקובית, אלא הנחה למשפחה, בגלל צרכיה.

6. החלטת הישוב להשוואת המחירים, אינה מעורפלת, אלא מפורשת.

7. לגבי הטענה לחוסר סמכות של המזכירות באותה עת. על פי טענה זו יש לבטל את כל המכירה, ולהתחיל ההליך מחדש.

8. על טענת הנתבע שבמקרים אחרים לא נדרשו הרוכשים לתשלום זה, היא משיבה: בפרוטוקול בית הדין מוזכר שהדיין השיב לו, שמאחר ולא היה תקדים לעניין זה, אין מקום לטעון כן.

9. קדם להחלטה להשוות את מחירי האשקוביות נעשה בירור עם החטיבה להתיישבות, ועם עו"ד ר', שאישרו שבסמכות התובעת לדרוש תשלום עבור הסכמתה למכירה.

עמוד 3 מתוך 7

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 P.O.B 8178 Brurya St. Main Office:

טל' 02-5371485 Tel פקס 02-5379626 Fax www.eretzhemdah.org beitdin@eretzhemdah.org ע"ר מס' 580120780

Founders: The Bellows Family, Chicago, Illinois

ה. תגובת הנתבע

1. אכן, הנתבע לא מחה על התשלום אחר שנודע לו מהמכתב שעליו לשלמו. אך, מאחר ודרישת התשלום לא מצויה בסמכותה של התובעת, הרי שאין משקל לאי מחאתו.
2. כל עוד הנתבע לא בירר את העניין עם החטיבה, היה העניין תלוי ועומד, אך, לאחר הבירור הוא הבהיר לתובעת שאין בכוונתו לשלם.
3. הטלת היטל לא שיויוני, העולה מסעיף 69 שצוטט, חייבת להיות מוסברת והגיונית, ואם לא כן, תחשב כמקפחת ודינה להתבטל. בענייננו לא ניתן נימוק המסביר את ההטל, מעבר לרצונו של הישוב לדאוג להכנסותיו.
4. בפרוטוקול ישיבת המזכירות שהוצג בתגובת התובעת נכתב שגביה זו צריכה להיות באמצעות גביית מס, לפיכך צריך לדעתו, לזמן נציג של החטיבה שיסביר הצדקת מס זה.

ו. נקודות הדיון

1. האם לתובעת יש סמכות חוקית לדרוש תשלום עבור הסכמתה לביצוע המכירה?
2. האם ידיעתו של הנתבע על דרישת התשלום ויתכן גם הסכמתו לתשלום קודם ביצוע עסקת הרכישה מחייבת אותו לשלם?

דיון

ז. סמכותה של התובעת לדרוש תשלום עבור הסכמתה למכירה

נקודת המחלוקת העיקרית בין הצדדים, היא בשאלת סמכותה של התובעת לדרוש תשלום נפרד עבור מכירת אשקובית שאינה בבעלותה אלא בבעלות החטיבה. שני הצדדים הסתמכו בטיעוניהם על דברים שנאמרו להם על ידי גורמים מהחטיבה. כך מצטטת התובעת מהחלטת ישיבת המזכירות מיום כ"ח שבט תשע"א (2/2/11):

"נערך בירור נוסף בחטיבה להתיישבות ועם עו"ד רמי חסיד, נוכל להשוות את המחיר תוך קביעת דמי הסכמה..."

ומנגד טוען הנתבע:

"הנתבע מבקש להדגיש בפני בית הדין כי הוא עמד בעבר בקשר בעניין זה עם מר נ' מנהל חטיבת האכלוס בחטיבה להתיישבות האחראי על נושאים אלו, והלה הציג בפניו עמדה מפורשת על פיה לתובעת אין סמכות להשוות את מחיר האשקוביות".

מבירור שקיים בית הדין, הובהר שאכן הכתובת לבירור עניין זה הוא החטיבה. לפיכך, הוחלט לפנות ישירות לחטיבה, בשאלה: האם מבחינה משפטית בסמכותה של אגודת הישוב לדרוש תשלום נוסף עבור הסכמתה לביצוע העסקה?

השאלה הועברה ליועמ"ש של החטיבה להתיישבות, עו"ד יוסף לאופר, אשר נתן תשובתו בכתב. להלן ציטוט נקודות רלוונטיות מדבריו:

1. יצויין מבלי לקבוע מסמרות, כי ישנה אפשרות שאגודה תגבה סכום כסף עבור הטיפול באשקובית, זאת כאשר האגודה השקיעה משאבים לאחזקת האשקובית (תחזוקה ושיפוצים). כך למשל האגודה רשאית לגבות תשלום אם היא השקיעה בתשתיות, כמו למשל, במדרכה המובילה לאשקובית, או

בבית הדין בפתח תקווה

פסק דין 76075

אם היא ביצעה תיקונים למערכות תשתיות הקשורות לאשקובית (כגון מים, חשמל, ביוב וכיוצ"ב) וכו'. יודגש, כי על האגודה לגבות סכום סביר ומידתי בנסיבות העניין.

2. ככל שלא בוצעו השקעות ו/או טיפולים הקשורים לאשקובית, כפי שבפורטו בדוא"ל שנשלח מכבוד הרב ציון כהן למר יובל פונק, על האגודה להימנע מגבייה נוספת העולה על הסכום שהיא נדרשת להעביר לחטיבה להתיישבות בגין עלות האשקובית, אלא, אם בתקנון האגודה יש הוראה ספיציפית לגבי עניין זה.

3. ככל שהאגודה לא פעלה כנדרש וגבתה סכום כלשהו עבור הסכמתה למכירת האשקובית לא כדין, ניתן לפנות לרשם האגודות השיתופיות אשר תפקידו לפקח על האגודות השיתופיות.

עד כאן ציטוט מדבריו.

כאמור, על פי דברי התובעת הסיבה לדרישת תשלום זו, נבעה מהבנתה שהואיל ואישור העסקה תלוי בהסכמתה, הרי שהיא גם רשאית לגבות תשלום עבור הסכמה זו. מדבריה אלו וכן ממה שנטען בישיבת בית הדין, מובן שדרישה זו אינה תוצאה של השקעה שנעשתה באשקובית או בתשתיות הקשורות לאשקובית.

כמו כן, כפי שעולה מהדברים שצוטטו מישיבת המזכירות הנ"ל, עולה כי מדובר בהחלטה ספיציפית לאותה עיסקה ולא מדובר ביישום של סעיף המופיע בתקנון האגודה. זאת ועוד, שמהמשכו של הציטוט של הדברים מישיבת המזכירות, שהוזכר לעיל, ניתן ללמוד שגם על פי הייעוץ שהתובעת קיבלה, יש בעיה משפטית מיסויית לגבות דמי הסכמה. להלן ציטוט של החלטת המזכירות :

"נערך בירור נוסף בחטיבה להתיישבות ועם עו"ד ר', נוכל להשוות את המחיר תוך קביעת דמי הסכמה (הגדרה מדוייקת תעשה בעזרת רמי למניעת בעיה משפטית-מיסויית), ולגבות זאת כתנאי להסכמת הישוב לביצוע העסקאות...כאשר בסופו של דבר החטיבה תבצע את המכירה בהתאם להסכמת הישוב".

נראה שלבסוף החלטה לדרוש דמי הסכמה נעשתה מבלי שהייתה התמודדות עם ה'בעיה המשפטית-מיסויית'. עובדה זו מייתרת את הצורך לעסוק בטענות הצדדים לגבי סמכותה של התובעת להטיל מיסוי.

מן האמור, יש לדחות את טענת התובעת, שהחלטה לדרוש תשלום זה מצויה בסמכותה.

ח. האם ידיעתו או הסכמתו של הנתבע לדרישת התשלום מחייבת?

מהעובדות שהוצגו לפנינו, עולה כי הנתבע ידע מדרישת התשלום קודם השלמת העיסקה עם החטיבה, וזאת על ידי מכתב מיום 11/5/11 שנשלח אליו לאחר ההגדרה על ידי התובעת. במכתב זה כרכה התובעת את השלמת העיסקה עם החטיבה עם התשלום בגין השוואת מחירי האשקוביות. עוד הוסיפה התובעת לטעון, שהנתבע במספר הזדמנויות לא התכחש לחוב זה, בכך שאמר שהוא ישלם אחרון, או באמירתו שהוא 'הבטיח לשלם ולא הבטיח לקיים'. לאמירות אלו לא הובאו מסמכים או עדויות, אך מאידך הם גם לא הוכחו על ידי הנתבע. הנתבע הודה שהוא

עמוד 5 מתוך 7

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 P.O.B 8178 Brurya St. Main Office:

טל' 02-5371485 Tel פקס 02-5379626 Fax www.erezhemdah.org beitdin@erezhemdah.org ע"ר מס' 580120780

פסק דין 76075

בבית הדין בפתח תקווה

לא מחה על דרישה זו, ונימק זאת בכך, שכל עוד לא הוברר לו מהחטיבה שאין הוא צריך לשלם תשלום זה, חובה זו הייתה תלויה ועומדת, כלומר שהוא לא הוציא מכלל אפשרות שהוא יצטרך לשלמה. אך, לאחר שנודע לו מהחטיבה שאין הוא צריך לשלם, הוא הבהיר לנציגי התובעת שאין בכוונתו לשלם תשלום זה.

נראה שדיון זה אחוז בהכרעה הקודמת. מאחר והוברר שאין סמכות חוקית לדרוש תשלום זה, הרי שגם אם היה הנתבע מסכים באופן מפורש לתשלום זה, הוא פטור מלשלמו. דין זה נפסק בשולחן ערוך (חו"מ סי' קכו, יג):

"אם לאחר שנתרצה הלוח או הנפקד ליתן למקבל, אומר: עיינתי בחשבוני ולא היה לו אצלי כלום וטעיתי במה שהודיתי לו, אם יכול לברר בעדים שהוא אומר אמת, פטור, אפילו היה בעדים כשנתרצה ליתן לו".

דין זה הוסבר בגמ' גיטין (דף יד, א), ממנו מקור דין זה: "קנין בטעות הוא, וכל קנין בטעות חוזר".

אף בנדוננו, לאחר שהוברר בחוות דעתו של היועמ"ש שאין אפשרות חוקית לגבות תשלום זה, הרי שגם אם הייתה הסכמה לשלם, היא נבעה מטעות, והנתבע יכול לחזור בו.

כמו כן, אף אם הייתה הסכמה מפורשת לתשלום, אין להחשיבה כהתחייבות בלתי מותנית של הנתבע לשלם לתובעת, גם באופן שהחטיבה אינה מחייבת תשלום זה, כמבואר בש"ך שיובא להלן. פסק השו"ע (חו"מ סי' מ, א): "המחייב עצמו בממון לאחר בלא תנאי, אף על פי שלא היה חייב לו כלום, הרי זה חייב". מבאר הש"ך (שם סק"א), כי התחייבות תקפה דווקא במקום שידוע שאינו חייב לו ואף על פי כן הוא מחייב עצמו, כמו מי שנותן מתנה, "אבל מי שמודה לחבירו בחזקת שחייב לו ואח"כ נודע שטעה, ונתברר הדבר בעדים, או שהודה לו מלוח שאינו חייב לו, הרי זה הודאה בטעות ואינה כלום אפילו מסר לו שטר בעדים ועדים חתומים בו... דכל קנין בטעות חוזר".

טיעון זה מקבל אישורו מחו"ד של היועמ"ש של החטיבה, אשר המליץ בסוף דבריו:

ככל שהאגודה לא פעלה כנדרש וגבתה סכום כלשהו עבור הסכמתה למכירת האשקובית לא כדין, ניתן לפנות לרשם האגודות השיתופיות אשר תפקידו לפקח על האגודות השיתופיות.

כלומר, גם אם הייתה התובעת גובה תשלום זה, אפשר לדרוש ממנה להשיבו לבעליו.

מהאמור נראה שיש לדחות טענה נוספת של התובעת, אשר טענה, שאם היה ידוע לה מראש שהנתבע אינו מתכוין לשלם סכום זה, היא לא הייתה מאפשרת לו להשתתף בהגרלה. לטענתה, הרכישה נעשתה בחוסר תום לב, שהרי בתחילה הנתבע יצר מצג שווה שהוא מתכוין לשלם, ולאחר שהשלים את הרכישה הוא הודיע שאין בכוונתו לשלם. כאמור, אין לקבל טענה זו, משום שאחר שהוברר שדרישת התשלום אינה בסמכותה של התובעת, הרי שאין בסמכותה לעכב השתתפות בהגרלה מסיבה זו, שאינה עניינית.

עמוד 6 מתוך 7

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 Jerusalem P.O.B 8178 Brurya St. Main Office:

טל' 02-5371485 Tel פקס 02-5379626 Fax www.erezhemdah.org 580120780 'ע"ר מס' beitdin@erezhemdah.org

Founders: The Bellows Family, Chicago, Illinois

פסק דין 76075

בבית הדין בפתח תקווה

יחד עם זאת יש להעביר ביקורת על הנתבע, שבתחילת הדרך לאחר קניית האשקובית, הודיע לתובעים שבכוונתו לשלם, וכך גרם להם לטעות ולהעריך את כוונתו בצורה שאינה נכונה. אף שהגבייה אינה כדין, היה על הנתבע להודיע מיידית על כוונתו ללכת לבירור משפטי, וכך הישוב היה נערך בצורה שונה, והיה נחסך משני הצדדים חוסר הנעימות המתמשך. לסיכום, יש לדחות את טענתה של התובעת שמאחר והנתבע ידע שיש דרישת תשלום מצד התובעת קודם ביצוע העסקה היה עליו לשלמו, או להודיע לתובעת מראש שאין בכוונתו לשלמו. הואיל וחוקית אין תוקף לדרישה זו, אין הוא מחוייב בתשלום זה וידיעתו אינה מעלה ואינה מורידה.

ט. הוצאות משפט

כפי מדיניות בית הדין, אגרת בית הדין תחולק בין הצדדים בשווה. בהוצאות משפט אחרות - כל צד ישא בהוצאותיו.

י. החלטות

1. התביעה נדחית במלואה.
2. על הנתבע, מר דוד, לשלם לישוב מ' 250 ₪ עבור השתתפות באגרת בית הדין, תוך 35 יום מהמועד הנקוב על גבי פסק הדין.
3. ניתן לערער על פס"ד זה תוך 30 יום מהמועד הנקוב על גביו. בזאת באנו על החתום, היום ט' בניסן תשע"ז, 5 באפריל 2017.

והאמת והשלום אהבו

הרב אחיה דוידוביץ'

הרב ציון כהן, אב"ד

הרב עקיבא כהנא